

Önéletrajz.

1906. november 1.-én Győrött születtem. Apám kereskedő volt, türhető körülmények között éltünk, 1915-ig. Akkor apám bevomult, orosz fogságba esett, innen 1918-ban jött haza betegen, 1924-ben teljesen vagyontalanul halt meg; abban az évben fejeztem be gimnáziumi tanulmányaimat. A háboru alatt hadisegélyből éltünk, én negyedik gimnazista koromból kezdve házitáncskodtam, eltartottam magamat, sőt a család eltartásához is hozzájárultam. Anyám 80 éves most, nálam lakik.

Két fivérem van. Az idősebbik, Hirschler József 1901-ben született. Őnző ingadozó állásfoglalású ember. 1918-ban a Galilei Kör tagja volt, a proletárdiktatura alatt főbizalmi a Hitelbankban, ahonnan az ellenforradalomban kitették. Sok helyütt dolgozott, igen tehetséges kereskedelmi szervező, a felszabadulás előtt a Weiss Manfréd Gyár kerékpárüzemének volt egyik vezetője. A felszabadulás után a Rákosi Művekben, ugyancsak a kerékpárüzemben dolgozott vezető állásban, párttag volt. Később kereskedelmi megbizással Angliába küldték /;Mogúrt;/, ahonnan utilevele lejártával nem jött vissza, annak ellenére, hogy a Nik-export élére hívták meg. Jelenleg is külföldön él, a közelmúltban kapott információk szerint Bécsben egy nagy fémvállalat vezérigazgatója. A Rákosi Művek egyik igazgatója értesített arról, hogy ő egy fontos állami megbizással került vele kapcsolatban és fivérem igen nagy segítséget nyújtott neki összeköttetései révén, hogy feladatát teljesíthesse. Anyámmal levelez, én - amióta disszidáltam - nem leveleztem vele.

Másik fivérem Hirschler Iván, 1904-ben született, 1932-ben magyar vállalata megbizásból került Londonba, azóta ott él, a háboru alatt angol állampolgár lett. A vállalat később megszűnt, ő önállósította magát, szármekereskedő, elég jó anyagi viszonyok között él. A felszabadulás után két ízben volt itthon látogatóban.

Nősz vagyok, feleségem Sugár Éva 1919-ben született, apja banktisztviselő volt, jelenleg a fő SZEFU budai kirendeltségében dolgozik. Feleségem 1945 óta párttag, az AKV. Orvosi Könyvesboltjának vezetője. 3 gyermekünk van 19, 12 és 8 évesek, tanulók /;Petőfi Gimnázium, ill. Fenyvesi uti Általános iskola:/.

Érettségit a budapesti VIII.ker. Zrínyi Miklós főgimnáziumban tettem 1924-ben. Szin jeles tanuló voltam és egyik győztese az országos középiskolai tanulmányi versenynek. Ennek köszönhettem, hogy felvettek a budapesti Orvos-egyetemre, amelyen az előírt tanulmányi idő alatt fejeztem be, 1930-ban avattak doktorrá. Erőtelleg elméleti szakra akartam menni, de nem tudtam sehová bejutni, így az akkori Zsidókórházban kezdtem dolgozni. 1 évig belgyógyászatban, majd utána 1 évig nőgyógyászatban voltam kisegítő orvos /;externista:/, 1932-34-ig segédorvos, majd 1937-ig alorvos voltam a szülés - nőgyógyász osztályon. Kinevezésem lejártával is kapcsolatban maradtam a kórházzal, mint u.n. tudományos externista, ezenkívül magángyakorlatot folytattam és egyike lettem a legkeresettebb szakorvosoknak. - A felszabadulás után közvetlenül a Rókus kórház szülés-nőgyógyász osztályának működését indítottam be és azt vezettem oda, 1/2 éven át, míg az osztályos főorvos a betegsége miatt fel nem épült. 1947-ben lettem az Uzsoki uti OTI. Kórház osztályvezető főorvosa. Az osztályt jelentős részben saját anyagi

eszközökkel szereltem fel és hostam működésbe. 1950-ben a Kutvölgyi uti Kórház megnyitására kerültem át a szülész-~~sz~~gyógyászati osztály vezetőjének. - 1952-1955-ig a János Kórház I.sz. szülészeti osztályát is vezettem, ez alól 1955. december 31. hatállyal kértem felmentésemet, mert az adott körülmények között a munkám nem lehetett a saját magam által igényelt mértékben eredményes. 1954. február 24-től 1955. április 12-ig a Kórcsi Békési Mátyás kórházban dolgozó VI. magyar egészségügyi csoportnak voltam vezetője. Erre az időre esett a tartományi központban létesítendő Kospenti Kórház megszervezése, felépítése és működésbe indítása. 1951 óta magánygyakorlatot nem folytattok.

A felszabadulástól kórcsi elutazásomig az OESz. szülész-~~sz~~gyógyász szakcsoportjának főtitkára voltam. Működésem idejére esik a Szakcsoport megszervezése, a Tudományos munka megindítása, a gyakorlati munka megjavítása, a Magyar Szülészeti intézmények hálózatainak kiépítése, a bűnös magzatelhajtások elleni küzdelem. Mindezekben jelentős segítséget nyújtottam az EU. Min. illetve Főorvosi Tanács illetékes ügyosztályainak.

A 10 év alatt a Szakcsoportban számos tudományos előadást tartottam a Centenárius Kongresszus egyik referense voltam, több közleményem, néhány ismeretterjesztő könyvem jelent meg. Jelenleg is 3 könyv előkészítésén dolgozom. Tagja vagyok az Orvosi Hetilap Szerkesztő Bizottságának, a fontosabb szülész-~~sz~~gyógyászati műveknek /tan-
könyv, fordítások, stb./ lektorálását szoktam végezni.

A munkásmozgalommal való kapcsolatam tulajdonképpen 1919-ben kezdődött. 13 éves voltam ugyan, de főbízalmi a gimnázium alsó tagozatának és egyik szervezője a VIII. ker. Ifjúsági Egyesületének. Tudatosan vettem részt a munkában és politikai nézeteim ezen időtől fogva mindig a baloldal felé vonyestak., de a munkásmozgalommal csak orvos koromban néhai dr. Weil Emil révén kerültem kapcsolatba. Az ő révén végeztem orvosi munkát a Vörös Segélyben, amelyet anyagi-
lag is támogattam. Azt a munkát a felszabadulásig végeztem. A nyilas uralom alatt és azt megelőző időben Légő Munkaszolgálatban végeztem orvosi munkát. Mentőautóval jártam ki, ez időtől adott szállítások elvégzésére, emberek megmentésére /egy ízben 16 embert hostam ki a VIII. Gyulai Pál u. 14 sz. házból, ahol nyilas internáló tábor volt:/ és éjszakai utakon röpcédulák ragasztására. Az 1944. október 18-ra, tervezett fegyveres felkelés idejére megbízást kaptam - nyilvánvalóan egy régebből személyében ismert, de névszerint előttem ismeretlen elvtársától - hogy mentőautókat segítsen a felkelés szolgálatába állítani. Ezenkívül ismerőseimet, barátaimat biztattam szabotázsakciók elkövetésére. Mindössze ennyi volt szerepem az u.n. ellenállási mozgalomban. Többre is szívesen vállalkoztam volna.

A felszabadulás után az akkori V. ker. Pártszervezetben kezdtem dolgozni, amelynek V.B. tagja is lettem, tömegszervezetek megszervezésének vonalán dolgoztam. 1947-től a XIV. Uzsoki uti Kórház párt-
szervezetének voltam vezetőségi tagja, 1950-től a XII. ker. Kutvölgyi uti Kórház pártszervezetében dolgozom. Itt is voltam tagja a pártvezetőségnek, míg a pártszervezet nem szilárdult meg. Propagandista munkát 1945 óta végzek, jelenleg Filozófia I. Konferenciát vezetek. Többisben voltam az országgyűlési választásokon Pártunk képviselőjelöltje. Párttagságomat 1932-től ismerték el.

Háromszor kaptam kormánykitüntetést. 1950-ben "Kiváló Munkáért", 1953-ban "Kiváló Orvos", 1955-ben pedig Kóréában végzett munkám elismeréseként "Munka érdemrendet".

B u d a p e s t , 1956. március 1.

/dr.Hirschler Imre:/